

Ertelenmiş Kayıpların Yorgun İzdüşümleri

– GöktürkGülay · 27 Nisan 2014

Çoklu ölümlere morglaşan kalbimiz
sığıyor genede katil zanlısı zamana
fısıltıları sıfırlıyor sırtlanmış sırtlanmış kadere

seviyoruz genede
bizleri hayata sakat bırakan
gergin yaydan fırlayan kederi

oysa hızlı metrobüs çağı dünyasının
hızına yetişmek mümkün olmuyor
hani eskiden çok eskiden insanlar bir nefescikte olsa
durup dinleniyor etrafında olup biten güzelliklerin farkına varıyordu

Şimdi ne oldu !
vakit mi ayıramaz olduk !
vakit hızına mı yetişemez olduk !
güzellikleri mi göremez olduk !
yoksa duygusallığımızı mı kaybettik !

şiire zaman ayırmak tat verir haz verir
yaşatmak sa bir sanat eseri ruh verir

öyle ya !
şiir ruhlu düşüncenin varlığını hissetmek
ona vakit ayıranların olduğunu bilmek
insan doğa yaşam sevgiye dair ...
farkına varabilmek yaşayabilmek
değişimin bozulmadığının isbatı değil mi !

insan hayatı insanın hayalidir
insan değil miyiz nasıl olsa
ihsan değil miyiz nasıl olsa
ölmeyecek miyiz nasıl olsa

öyle ya !

gergefine işlenmiş cinayetler gibi
ne çok ölümler var şu morga dönmüş kalplerimizde

öyle ya !
her gömülen insan
insan olsa sevapları günahları kadar çok olsa
insan insanoğlu değerinde değer bulsa
hepsi de toprak olmayacak mı nasıl olsa

öyle ya!
bu güzellikler
bu ince fikirli düşünceler
bozan bozduran bozulan
sistem dünyası içinde kayboluyor
dayatmalar sonunda buna gebe bırakılıyor

toplumun yazarıyla şairiyle
okuruyla halkıyla bütünleşmesi
bulunmayan mozaiklerin ertelenmemiş kayıplarıdır
provasız morg kalpli ölümlerin dibe düşmüşlüğü
balçık denizin çamura bulanmamış ırmaklarıdır ve yorgun izdüşümlerin ertelenmiş geleceği çıkar bir gün
elbet yıkık dökük mabetten
batıya doğru akıyorken nehir

Gülay GÖKTÜRK